

وَرَدُّهُ الْوَاقِعِ بِكَيْتَرٍ هِيَ سِتٌّ تَسْعَى آيَةً ثَلَاثٌ يُؤْتِيهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به اسم الله رحمان رحيم

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ١ لَيْسَ لَوْقَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ٢ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ٣

چون واقع شود واقعه * نیست در وقوع آن دروغی * پست کننده رفعت دهنده *

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ٤ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ٥ فَكَانَتْ هَبَاءً

چون جنبانیده شود زمین بجنبشی * و ریزه شود کوها ریزه ریزه * مثلیکه باشد غباری

مُنْبِتًا^٦ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً^٧ فَأَصْحَابُ الْيَمِينِ لَهُ مَا أَصْحَابُ

پراکنده * و باشید شما گروهی ثلاثه. * پس اصحاب میمنه، کی باشد اصحاب

الْيَمِينِ^٨ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمِ^٩ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ^٩ وَالسَّابِقُونَ

میمنه. * و اصحاب مشئمه،^٩ کی باشد اصحاب مشئمه. * و سبقتداران اند

السَّابِقُونَ^{١٠} أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ^{١١} فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ^{١٢} ثَلَاثَةٌ^{١٣} مِّنْ

سبقتداران * آنها اند مقربان * در جنات نعیم * زیاد آنها از

(١) میمنه : دست راست. مشئمه : دست چپ.

الْأَوَّلِينَ^{۱۳} وَقَلِيلٌ^{۱۴} مِنَ الْآخِرِينَ^ط عَلَى سُرٍّ مَوْضُونَةٍ^{۱۵} مُتَّكِينَ^{۱۶}

اولین * و قلیلی از متأخرین. * بر تختهای زر نشان * تکیه کنان

عَلَيْهَا مُتَّقِبِلِينَ^{۱۶} يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ^{۱۷} بِأَكْوَابٍ

برآن مقابل همدیگر * کنند طواف بر آنها جوانان جاویدان * با جام ها

وَأَبَارِقُ^{۱۸} وَكَأْسٍ^{۱۹} مِنْ مَّعِينٍ^{۲۰} لَا يَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ^{۲۱}

و کوزه ها و کاسه ها از چشمه ها * نشوند سردرد از آن و نشوند نشوه *

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ^{۳۰} وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ^{۳۱} وَ

و میوه از آنچه دارند خواهش * و گوشت طيور از آنچه دارند اشتها. * و

حُورٍ عِينٍ^{۳۲} كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ^{۳۳} جَزَاءً لِّمِمَّا كَانُوا

حور عین * به مثال مروارید محفوظ * جزاء آنچه همواره

يَعْمَلُونَ^{۳۴} لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا^{۳۵} إِلَّا قِيلًا سَلَامًا

میکردند عمل * نمی شنوند آنجا لغو و نه گناهی * الا قول سلاماً

سَلَامًا^{٢٦} وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ^{٢٧} هُ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ^{٢٧} فِي سِدْرٍ

سلاماً * و اصحاب يمين، کی باشد اصحاب يمين. * در سدر

مَخْضُودٍ^{٢٨} وَطَلْحٍ^{٢٩} مَنضُودٍ^{٢٩} وَظِلِّ مَمْدُودٍ^{٣٠} وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ^{٣١}

بی خار * و طلح^١ متراکم * و سایه های با امتداد * و آب ریزان *

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ^{٣٢} لَا مَقْطُوعَةٍ^{٣٣} وَلَا مَمْنُوعَةٍ^{٣٣} وَفُرْشٍ مَّرْفُوعَةٍ^{٣٤}

و میوه کثیر * نشود مقطوع و نباشد ممنوع * و فرشهای مرفوعه *

(۱) طلح: درخت کیله و یا دیگر میوجات و گل های متراکم بر سر يك دیگر.

إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً^{٣٥} لَّا فَعَلْنَاهُمْ أَبْكَارًا^{٣٦} لَّا عُرُبًا أَتْرَابًا^{٣٧}

دادیم نشأت آنها را نشأتی * باز ساختیم آنها را باکره * محبوبان خوش تربیت *

لِّأَصْحَابِ الْيَمِينِ^{٣٨} نَبَأٌ مِّنَ الْأُولَىٰ^{٣٩} لَّا وَنَبَأٌ مِّنَ الْآخِرِينَ^{٤٠}

برای اصحاب یمین. * جمعیتی از اولین * و جمعیتی از متأخرین. *

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ^{٤١} لَّا مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ^{٤٢} فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ^{٤٣}

و اصحاب شمال، کی باشد اصحاب شمال. * در سموم و حمیم *

(١) سموم: گرم باد، زهرآلود، زهریات (TOXIC WASTE)، حمیم: مایع داغ، گرم، جوشان

وَوَظِلٌّ مِّنْ يَّحْمُومٍ^{٤٣} لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ^{٤٤} إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ

و سایه از دود و بخار* نباشد بارد و نه باکرامت* اینها بودند قبل

ذَلِكَ مُتْرَفِينَ^{٤٥} وَكَانُوا يَصْرُونَ^{٤٦} عَلَى الْحُدُثِ الْعَظِيمِ^ج

از این بعیش* و همواره داشتند اصرار بر گناه عظیم*

وَكَانُوا يَقُولُونَ ۚ أَيُّكُمْ شَرٌّ أَمْ أَنَا ۚ أَلَمْ نَكُنْ مِّنْكُمْ قَبْلَ ۚ فَأَنْجَلْنَا

و همواره می گفتند: "آیا اینکه مردیم و شدیم خاک و استخوانها آیا ما

لَمَبْعُوثُونَ^{٤٧} ۱ أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ^{٤٨} قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ^{٤٩}

میشویم مبعوث^۱ * و آبا ما مردمان اول؟" * بگو یقیناً اولین و آخرین *

لَجَمْعُونَ^{٥٠} ۲ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ^{٥١} ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا

میشوید جمع کرده به میقات^۲ روز معلوم * باز یقیناً شما ای آن

الضَّالُّونَ الْمَكْدِبُونَ^{٥١} ۳ لَا يَأْكُلُونَ^{٥٢} مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ^{٥٣} فَمَا لِيُونَ

گمراهان مکذب * می خورید از درختی از زقوم^۳ * می کنید مالا مال

(۱) مبعوث شدن: برانگیختن، بمیان آمدن. (۲) میقات: محل و وقت معین. (۳) "زقوم" را ترجمه ندارم.

مِنْهَا الْبُطُونُ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ

از آن بطنهارا * باز شرب میکنید بر آن از حمیم * باز شرب میکنید

شُرِبَ الْهَيْمِ ﴿٥٥﴾ هَذَا أَنْزَلَهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ

شرب چو شتران تشنه * اینست منزلت آنها یوم دین * ما خلق کردیم شمارا

فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهَا

چرا نمیکنید تصدیق * آیا می بینید چه می افشانید. * آیا شما میکنید خلقش

أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ

یا مائیم خلق کننده * ما مقدر کردیم بین شما موت را، و نتواند بر ما

بِمُسْبِقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا

کند کسی سبقت * بر آنکه کنیم تبدیل امثال شما را و دهیم نشأت شما را در آنچه

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

ندارید علم * و البته علم دارید بنشأت اول چرا نمیشوید متذکر *

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهَا أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾

آیا می بینید چه میکارید؟ * آیا شما کردید زرع آنرا یا ما ئیم زارع آن *

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطًا مَّا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا الْبَغْرُمُونَ ﴿٦٦﴾

اگر خواهیم میکنیم آنرا پایمال بازیوسته میگوئید بتعجب * یقیناً ما غرامت باریم *

بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَأَنْتُمْ

بلی ما ئیم مردم محروم * آیا می بینید آبی که میکنید شرب * آیا شما

أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمِزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٤٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ

کردید نازل آنرا از ابرها یا مائیم نازل کننده * اگر خواهیم میسازیم آنرا

أُجَابًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ أَنْتُمْ

شور پس چرا نمیکنید شکر * آیا می بینید آتشی را که می افروزید * آیا شما

أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرًا وَ

نشأت دادید شجر آنرا یا مائیم نشأت دهنده * ما ساختیم آنرا پندی و

(۱) نِشَا: کاشتن، تخم پاشیدن، رویانیدن.

مَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ^{الشثثة} ﴿٧٤﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْقِعِ

متاعی برای صحرائیان * فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ * باز قسم بمواقع

النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَتَّعِلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾

نجوم^۱ * و یقیناً اینست قسمی اگر بدانید عظیم * یقیناً اینست قرآن کریم *

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْبُطْهُرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّنْ رَبِّ

در کتاب مکنون * نکند مس آنرا الا مردم مطهر * شده نازل از رب

(۱) مواقع النجوم: فرود آمدن (گردش) ستارگان یا نزول آیات قرآن شاهد قدرت خداوند و عظمت بیان حق است. مکنون: محفوظ.

الْعُلَمَاءِ ۸۰ أَفِي هَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ۸۱ وَتَجْعَلُونَ

علمیان * آیا براین حدیث شما می‌کنید سستی * و می‌سازید

رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تَكْذِبُونَ ۸۲ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ۸۳ وَأَنْتُمْ

رزق خود اینکه می‌کنید تکذیب * پس چرا وقتی رسد بحلقوم * و شما

حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ ۸۴ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ۸۵

آنوقت می‌کنید نظاره * و مائیم قریب تر بوی از شما و لاکن ندارید بصیرت *

(۱) پس چرا وقتی رسد نفس بحلقوم شما دادرسی نمی‌شوید؟

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ^{۸۶} لَارْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ

پس چرا اگر هستید غیر مقید دین * نمیدهید رجعتش اگر هستید

صَادِقِينَ^{۸۷} فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ^{۸۸} فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ

مردم صادق^۱ * پس اگر که باشد از مقربین * باشد راحت و ریحان

وَجَنَّتُ نَعِيمٍ^{۸۹} وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ^{۹۰} فَسَلَامٌ

و جنت نعیم * و اما اگر باشد از اصحاب یمین * باشد سلام

(۱) اگر هستید آزاد از قید حق چرا نمیتوانید رجعت دهید روح را بعد خروج آن.

لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

بتو ای اصحاب یمنین * و اما اگر باشد از مکذبین

الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنَزَّلْنَا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصَلِّيَةً جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا هُوَ

گمراه * باز اوراست منزل گاه سوزان * و توصل بجحیم * یقیناً اینست همانا

حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

حقُ یقینین * فسبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ *